

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 04 września 2020 r.

DNR-5.730.16.2020.AMS

DECYZJA nr DNR-2 / 183 / 2020

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 24 lipca 2020 r., nr DNR-2/145/2020, postanawiam:

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm., dalej jako „k.p.a.”) w zw. z art. 84 ust. 2 pkt 2, pkt 5, pkt 6, ust. 6 i ust. 7 oraz w zw. z art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 oraz art. 74 ust. 1-3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2019 r. poz. 544 z późn. zm.) utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w całości.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, stwierdzono w ofercie handlowej czajnik bezprzewodowy Esperanza SPRING 1,0L, EKK016I, kod EAN 5901299931776, dalej: „wyrób”. Ponadto ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca dokonał zakupu wyrobu od EDC POTEREK sp. j. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim w liczbie 28 524 szt. w okresie od 14 września 2017 r. do 27 czerwca 2019 r. oraz w liczbie 3105 szt. w dniu 3 października 2019 r. W toku kontroli uzyskano zestawienia rozchodu okazane przez kontrolowanego przedsiębiorcę oraz fakturę VAT 634/MAG/10/2019 z dnia 3 października 2019 r. świadczącą o zakupie przez kontrolowanego przedsiębiorcę łącznie 3105 szt. wyrobu (na dokumencie widniały pod

3 pozycjami wyroby pod nazwą „EKK016I, ESPERANZA czajnik elektryczny Spring 1.0L Matowy”) od EDC POTEREK sp. j. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim.

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w EDC POTEREK sp. j. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim ustalono, iż na stanie magazynowym nie znajduje się ww. wyrób oraz, że ww. spółka dokonała zakupu wyrobu w łącznej liczbie 28 524 szt. od SUNTIME IMPORT AND EXPORT TRADING LTD. OF ZHONGSHAN, East Wing 4th Floor, Room 6, Zhangqi Building, No. 51, Kangle Avenue, Torch Development Zone, Zhongshan City na podstawie 14 faktur zakupu, tj. nr D20170804 z dnia 28 sierpnia 2017 r., nr D20180112 z dnia 23 stycznia 2018 r., nr D20180421 z dnia 21 maja 2018 r., nr D20180605 z dnia 11 czerwca 2018 r., nr D20180820 z dnia 18 września 2018 r., nr D20181019 z dnia 12 listopada 2018 r., nr D20181227 z dnia 13 grudnia 2018 r., nr D20181212 z dnia 20 grudnia 2018 r., nr D20181122 z dnia 27 grudnia 2018 r., nr D20181220 z dnia 21 stycznia 2019 r., nr D20190129 z dnia 11 lutego 2019 r., nr D20190510 z dnia 19 marca 2019 r., nr D20190325 z dnia 1 kwietnia 2019 r., nr D20190516 z dnia 15 kwietnia 2019 r. Ponadto stwierdzono, że EDC POTEREK sp. j. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim dokonała sprzedaży wyrobu jednemu odbiorcy, tj. ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim w łącznej liczbie 28 524 szt. na podstawie 14 faktur sprzedaży (faktury sprzedaży przedstawiono w trakcie kontroli) w dniach od 14 września 2017 r. do 27 czerwca 2019 r. Poza tym w trakcie kontroli Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uzyskał następujące dokumenty: Certyfikat zgodności z dnia 14 stycznia 2019 r.; Test Report z dnia 14 stycznia 2019 r. świadczący o zleceniu badań wyrobów (m.in. ALP-K12) przez Zhongshan Alpha Electric Appliance Co., Ltd., Chiny; oświadczenie Zhongshan Alpha Electric Appliance Co., Ltd., Chiny, w którym poinformowała, że jako wytwórca deklaruje, że czajnik elektryczny ALP-K12 jest technicznie identyczny z wyrobem zaimportowanym przez EDC POTEREK sp. j. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, tj. czajnikiem elektrycznym Esperanza EKK016I; oświadczenie Zhongshan Alpha Electric Appliance Co., Ltd., Chiny, w którym poinformowała, że SUNTIME IMPORT AND EXPORT TRADING LTD., jest jej exportowym agentem; deklarację zgodności z dnia 14 stycznia 2019 r. sporządzoną przez EDC POTEREK sp. j. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim; dokumenty SAD.

Na wyrobie oraz opakowaniu umieszczono m.in. następujące informacje: Producent EDC Poterek sp. j., ul. Poznańska 129/133, 05-850 Ożarów Mazowiecki; Made in P.R.C.

Badania laboratoryjne wyrobu przeprowadzone przez Laboratorium Badawcze i Zakład Certyfikacji Wyrobów Centrum Oceny, Badań i Rozwoju Sprzętu Elektronicznego i Elektrotechnicznego ELTEST w Warszawie (sprawozdanie z badań nr ZG0089P) wykazały, że wyrób nie spełnia następujących wymagań normy PN-EN 60335-1:2012 „Elektryczny sprzęt do

użytku domowego i podobnego. Bezpieczeństwo użytkowania – Część 1: Wymagania ogólne” oraz normy PN-EN 60335-2-15:2016 „Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego. Bezpieczeństwo użytkowania. Część 2-15: Wymagania szczegółowe dotyczące sprzętu do ogrzewania cieczy”, tj.:

- a) pkt 19.1 normy PN-EN 60335-1:2012 z uzupełnieniem wg normy PN-EN 60335-2-15:2016 oraz pkt 19.101 normy PN-EN 60335-2-15:2016, z uwagi na to, iż izolacja przewodu przyłączeniowego w pobliżu wtyczki i środka przewodu zasilającego oraz wewnątrz podstawy uległa uszkodzeniu, odsłaniając żyły przewodu zasilającego, co powoduje dostępność dla dotyku części pod napięciem niebezpiecznym (podczas wykonywania badania wg pkt 19.101, po czasie 50 s pobór mocy spadł do zera, po czasie 2 min nastąpiło gwałtowne przeciążenie, widoczne były błyski, pobór mocy spadł ponownie do zera, wyłącznik termiczny samoczynny oraz ogranicznik temperatury uległy zwarceniu),
- b) pkt 19.13 normy PN-EN 60335-1:2012, z uwagi na odsłonięcie żył przewodu zasilania po próbie wg pkt 19.101, co oznacza negatywny wynik próby wytrzymałości elektrycznej izolacji.

Ponadto stwierdzono niezgodność z pkt 7.12.Z1 normy PN-EN 60335-1:2012, z uwagi na zanizoną wysokość znaków specjalnych instrukcji dotyczących bezpiecznego działania, instrukcje nie zostały udostępnione w alternatywnej formie, np. na stronie internetowej.

W związku ze stwierdzonymi niezgodnościami Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał w dniu 17 grudnia 2019 r. na podstawie art. 75 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku decyzję, w której zakazał ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim udostępniania 1825 szt. wyrobu na okres 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji.

Po przekazaniu akt kontroli Prezesowi UOKiK, uznał on za zassane wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego i pismem z dnia 31 stycznia 2020 r. zawiadomił EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, o wszczęciu postępowania w sprawie:

- 1) wprowadzonego do obrotu przez EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim, dalej: „strona postępowania”, wyrobu niezgodnego z nw. wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, tj.:
  - a) § 6 ust. 1, z uwagi na to, iż wyrób został zaprojektowany i wyprodukowany w sposób niezapewniający jego zgodności z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4,

- b) § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4, z uwagi na to, iż nie zastosowano w wyrobie odpowiednich środków technicznych zapewniających ochronę ludzi przed niebezpieczeństwem urazu lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu elektrycznością oraz odpowiednią do dających się przewidzieć warunków izolację, ze względu na to, iż izolacja przewodu przyłączeniowego uległa uszkodzeniu podczas badania, odsłaniając żyły przewodu zasilającego, co powoduje dostępność dla dotyku części pod napięciem niebezpiecznym, co stwarza ryzyko porażenia prądem elektrycznym,
- 2) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1, § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 rozporządzenia,
- 3) ustalenia opłaty związanej z badaniami wyrobu przeprowadzonymi przez Laboratorium Badawcze i Zakład Certyfikacji Wyrobów Centrum Oceny, Badań i Rozwoju Sprzętu Elektronicznego i Elektrotechnicznego ELTEST w Warszawie.

Jednocześnie strona postępowania została zobowiązana do przedstawienia wymaganych dokumentów i oświadczeń. Pismo to zostało stronie postępowania skutecznie doręczone w dniu 5 lutego 2020 r., jednakże strona nie udzieliła na nie odpowiedzi.

W dniu 3 lutego 2020 r. Prezes UOKiK działając na podstawie art. 78 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przedłużył okres obowiązywania, wydanego przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dla ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim zakazu udostępniania 1825 szt. wyrobu do czasu zakończenia postępowania.

Postanowieniem z dnia 12 marca 2020 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 40 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu, zniszczenie wyrobu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami, wskazując, jakie dowody powinna przedstawić na potwierdzenie podjętych działań. Pismo to zostało odebrane przez stronę postępowania w dniu 18 marca 2020 r. co oznacza, że, uwzględniając fakt, iż wyznaczony termin uległ zawieszeniu z dniem 31 marca 2020 r. (na podstawie art. 15zszs ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.)) i biegnie dalej od dnia 24 maja 2020 r. (zgodnie z art. 46 pkt 20 w zw. z art. 68 ust. 7 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z

rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875)), wyznaczony w postanowieniu termin wypadał na dzień 20 czerwca 2020 r. (sobota), jednakże zgodnie z art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zw. z art. 57 § 4 k.p.a. jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą, to wyznaczony termin upłynął z dniem 22 czerwca 2020 r. (poniedziałek).

Następnie pismem z dnia 3 lipca 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż pomimo upływu terminu wyznaczonego w postanowieniu nie okazano żadnych dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia, tj. świadczących o wycofaniu wyrobu z obrotu, zniszczeniu wyrobu oraz powiadomieniu konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. W powyższym piśmie powiadomiono stronę postępowania o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie.

Powyższe pismo zostało stronie postępowania skutecznie doręczone w dniu 9 lipca 2020 r.

Po przeprowadzaniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 24 lipca 2020 r., nr DNR-2/145/2020 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

w punkcie I:

- 1) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2, pkt 5 i pkt 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nakazał:
  - a) wycofanie z obrotu czajnika bezprzewodowego Esperanza SPRING 1,0L, EKK016I, kod EAN 5901299931776,
  - b) zniszczenie czajnika bezprzewodowego Esperanza SPRING 1,0L, EKK016I, kod EAN 5901299931776,
  - c) powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w formie ogłoszenia o treści: „EDC POTEREK sp. j. z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim informuje, iż czajnik bezprzewodowy Esperanza SPRING 1,0L, EKK016I, kod EAN 5901299931776 nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego, ze względu na wady konstrukcyjne wyrobu i dostępność dla dotyku części pod napięciem niebezpiecznym, co stwarza ryzyko porażenia prądem elektrycznym. Ogłoszenie publikuje się w związku z decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-2/145/2020 z dnia 24 lipca 2020 r.”,

Powyższe ogłoszenie powinno zostać zamieszczone w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim (wielkość min. 7/7 cm) nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji,

2) na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązał EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji,

3) na podstawie art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zakresie pkt 1, nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności,

w punkcie II: na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nałożył na EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim karę pieniężną w wysokości 60 000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. wyrobu niezgodnego z wymaganiami,

w punkcie III: na podstawie art. 74 ust. 1 - 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:

a) ustalił opłatę związaną z badaniami czajnika bezprzewodowego Esperanza SPRING 1,0L, EKK016I, kod EAN 5901299931776 w wysokości 4305 zł (słownie: cztery tysiące trzysta pięć złotych),

b) zobowiązał EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim do poniesienia opłaty związanej z badaniami czajnika bezprzewodowego Esperanza SPRING 1,0L, EKK016I, kod EAN 5901299931776 w ustalonej wysokości 4305 zł (słownie: cztery tysiące trzysta pięć złotych).

W przewidzianym przez prawo terminie, pismem z dnia 6 sierpnia 2020 r. EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim zwrócił się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (dalej jako „wniosek”) zakończonej wydaniem ww. decyzji z dnia 24 lipca 2020 r., nr DNR-2/145/2020 (dalej jako „zaskarżona decyzja”) i wniósł o jej uchylenie w całości.

We wniosku podniesiono, że w związku z pandemią COVID-19 firma przeszła na pracę zdalną i skupiła się na utrzymaniu sprzedaży na poziomie pozwalającym na utrzymanie dotychczasowego zatrudnienia, co się udało, kosztem obiegu dokumentów, w tym terminowym udzielaniu odpowiedzi na pisma. Jednocześnie strona postępowania zadeklarowała, że prześle odpowiedzi na wszystkie wcześniejsze pisma w możliwie jak najszybszym terminie.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o wszczęciu postępowania w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pouczył stronę o prawach

i obowiązkach strony postępowania administracyjnego określonych przez k.p.a. w tym o wynikającym z art. 10 k.p.a. prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie, a także o prawie do przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów zgodnie z art. 73 § 1 k.p.a.

W piśmie z dnia 21 sierpnia 2020 r. strona postępowania wskazała, że w dniu 28 października 2019 r. sprzedaż wyrobu została wstrzymana i wyrób po tym dniu nie był sprzedawany, więc opóźnienie w udzielaniu odpowiedzi nie spowodowało jakiegokolwiek dodatkowej szkody. Ponownie strona wskazała, że pojawienie się COVID-19 i przejście na pracę zdalną spowodowało opóźnienie w udzieleniu odpowiedzi. Ponadto strona oświadczyła, że w okresie po 15 kwietnia 2019 r. miała już tylko jedną dostawę, którą w całości sprzedała do ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim na podstawie faktury 634/MAG/10/2019 z dnia 3 października 2019 r., ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim jest jedynym odbiorcą wyrobu zakupionego po fakturze nr D20190516 z dnia 15 kwietnia 2019 r., średnia cena sprzedaży wyrobu wynosi 11,75 zł/netto za sztukę oraz, że na dzień 21 sierpnia 2020 r. ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim posiada na stanie 1854 szt. wyrobu, który został zabezpieczony przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej. Strona zwróciła się z zapytaniem co może zrobić ze stanem magazynowym. Strona wskazała, że wykonała wszystkie zalecenia z pisma z dnia 12 marca 2020 r. i wniosła o jak najniższą karę. Do pisma dołączono:

- kserokopię stron „Gazeta Polska codziennie” z dnia 10 sierpnia 2020 r. wraz z opublikowanym komunikatem;
- fakturę zakupu przez stronę postępowania od YONGKANG TOWER INDUSTRIAL AND TRADE CO., LTD Chiny 9 000 szt. wyrobu – Commercial Invoice no. TR19010B z dnia 2 września 2019 r. wraz z dokumentem SAD;
- treść oświadczenia przesłanego kontrahentom przez ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim ;
- rejestr wszystkich faktur sprzedaży wyrobu po dokonaniu sprzedaży na podstawie faktury VAT 395/MAG/06/2019 z dnia 27 czerwca 2019 r. oraz rejestr z tego samego okresu ze wskazaniem całkowitej liczby dostarczonego do każdego kontrahenta w danym okresie;
- oświadczenia 14 kontrahentów o nieposiadaniu wyrobu na stanie.

W dniu 31 sierpnia 2020 r. do Urzędu wpłynęły oświadczenia 18 kontrahentów o nieposiadaniu wyrobu na stanie.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest wyrażona w art. 15 k.p.a. zasada dwuinstancyjności. Istotą administracyjnego toku instancji jest ponowne merytoryczne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym sprawy administracyjnej, a nie tylko kontrola prawidłowości decyzji organu pierwszej instancji. Z zasady dwuinstancyjności wynika bowiem, że strona ma prawo do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji wyznacza zaś rozstrzygnięcie decyzji I instancji, a wykroczenie przez organ II instancji poza te granice – narusza ww. zasadę dwuinstancyjności. W konsekwencji oznacza to, że każda sprawa administracyjna jest rozpoznawana i rozstrzygana dwukrotnie: po raz pierwszy przed organem pierwszej instancji, a na żądanie uprawnionego podmiotu - po raz drugi przez organ odwoławczy - organ drugiej instancji. Sposób urzeczywistnienia tej zasady określają przepisy rozdziału 10 Działu II k.p.a. o tytule „Odwołania”. Podstawowym sposobem zainicjowania administracyjnego toku instancji jest złożenie odwołania przez stronę. Jednakże w przypadku gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, wówczas gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są poprzez instytucję wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. Stosownie do tego przepisu od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań. W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a. przez „ministra” należy rozumieć Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcję ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonym działem administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 4 k.p.a. Oznacza to, że od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – nie przysługuje odwołanie lecz wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w zw. z art. 127 k.p.a. wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 k.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. akt I SA 1543/99 i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. akt VII SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

W niniejszej sprawie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został doręczony do Urzędu przez kuriera w dniu 7 sierpnia 2020 r., a więc z zachowaniem wymaganego 14 - dniowego terminu, określonego w art. 129 § 2 k.p.a., gdyż Zaskarżona decyzja została doręczona w dniu 29 lipca 2020 r.

Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła całą decyzję, zatem Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek Wniosku dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego w stosunku do całej decyzji.

Na wstępie Prezes UOKiK postanowił przedstawić materiał dowodowy oraz dokonać jego analizy.

Do dnia wydania zaskarżonej decyzji strona postępowania nie nadesłała żadnego pisma, zaś do dnia wydania niniejszej decyzji strona nadesłała ww. pisma z dnia 21 sierpnia 2020 r. i 31 sierpnia 2020 r.

W efekcie na dzień wydania niniejszej decyzji z zebranego materiału dowodowego wynika, że:

- EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim w rozumieniu przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest producentem wyrobu (art. 4 pkt 9 i 20 w zw. z art. 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku), co potwierdza zebrany materiał dowodowy, z którego wynika, że wyrób został wytworzony dla EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim przez inny podmiot mający siedzibę w Chinach i ww. spółka wprowadziła go do obrotu pod własną nazwą oraz udostępniła wyrób dystrybutorowi w ramach działalności gospodarczej na rynku krajowym. Ponadto dowodem potwierdzającym, iż EDC POTEREK spółka jawna z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim pełni rolę producenta wyrobu jest deklaracja zgodności dla wyrobu sporządzona przez ww. przedsiębiorcę. Zgodnie bowiem z art. 4 pkt 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, przez deklarację zgodności należy rozumieć oświadczenie producenta, instalatora lub ich upoważnionego przedstawiciela albo prywatnego importera, na ich wyłączną odpowiedzialność, że wyrób jest zgodny z wymaganiami;
- wyrób jest sprzętem elektrycznym w rozumieniu rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego, w którym to określono wymagania dla sprzętu elektrycznego. Rozporządzenie wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz. Urz. UE L 96 z 29 marca 2014 r., str. 357);
- wyrób jest niezgodny z wymaganiami co potwierdziły badania laboratoryjne wyrobu przeprowadzone przez Laboratorium Badawcze i Zakład Certyfikacji Wyrobów Centrum Oceny, Badań i Rozwoju Sprzętu Elektronicznego i Elektrotechnicznego ELTEST w Warszawie (sprawozdanie z badań nr ZG0089P). Badania te wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań pkt 19.1 normy PN-EN 60335-1:2012 „Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego. Bezpieczeństwo użytkowania – Część 1: Wymagania ogólne” z uzupełnieniem wg normy PN-EN 60335-2-15:2016 „Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego. Bezpieczeństwo użytkowania. Część 2-15: Wymagania szczegółowe dotyczące sprzętu do ogrzewania cieczy” oraz pkt 19.101 normy PN-EN 60335-2-15:2016 normy PN-EN 60335-2-15:2016, a także pkt 19.13 normy PN-EN 60335-1:2012;

- łącznie strona postępowania zakupiła 37 524 szt. wyrobu (tj. w okresie od dnia 28 sierpnia 2017 r. do dnia 15 kwietnia 2019 r. - 28 524 szt. od SUNTIME IMPORT AND EXPORT TRADING LTD. OF ZHONGSHAN, East Wing 4th Floor, Room 6, Zhangqi Building, No. 51, Kangle Avenue, Torch Development Zone, Zhongshan City na podstawie 14 faktur zakupu, tj. nr D20170804 z dnia 28 sierpnia 2017 r., nr D20180112 z dnia 23 stycznia 2018 r., nr D20180421 z dnia 21 maja 2018 r., nr D20180605 z dnia 11 czerwca 2018 r., nr D20180820 z dnia 18 września 2018 r., nr D20181019 z dnia 12 listopada 2018 r., nr D20181227 z dnia 13 grudnia 2018 r., nr D20181212 z dnia 20 grudnia 2018 r., nr D20181122 z dnia 27 grudnia 2018 r., nr D20181220 z dnia 21 stycznia 2019 r., nr D20190129 z dnia 11 lutego 2019 r., nr D20190510 z dnia 19 marca 2019 r., nr D20190325 z dnia 1 kwietnia 2019 r., nr D20190516 z dnia 15 kwietnia 2019 r. oraz w dniu 2 września 2019 r. 9 000 szt. na podstawie faktury zakupu: TR19010B od YONGKANG TOWER INDUSTRIAL AND TRADE CO., LTD Gushan industrial area Yongkang city, Zhejiang P.R of China);
- strona postępowania łącznie sprzedała 31 629 szt. wyrobu, tj. w okresie od dnia 14 września 2017 r. do dnia 27 czerwca 2019 r. sprzedała wyrób w łącznej liczbie 28 524 szt., co odpowiada łącznej licznie zakupionego wyrobu w okresie od dnia 28 sierpnia 2017 r. do dnia 15 kwietnia 2019 r. oraz w dniu 3 października 2019 r. w liczbie 3105 szt. na podstawie faktury VAT 634/MAG/10/2019;
- strona postępowania wyrób sprzedała jednemu kontrahentowi - ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim;
- konsumenci zostali poinformowani o stwierdzonych niezgodnościach, poprzez zamieszczenie ogłoszenia w prasie;
- na dzień 21 sierpnia 2020 r. ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim posiadała na stanie 1854 szt. wyrobu.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że przedstawiony przez stronę materiał dowodowy w piśmie z dnia 21 sierpnia 2020 r. zawiera niejasności. Zgodnie z oświadczeniem strony postępowania po dniu 15 kwietnia 2019 r. doszło do jednej dostawy wyrobu, która w całości została sprzedana ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim na podstawie faktury z dnia 3 października 2019 r., nr 643/MAG/10/2019. Natomiast wg. załączonej faktury zakupu wyrobu po dniu 15 kwietnia 2019 r., tj. faktury zakupu: TR19010B z dnia 2 września 2019 r. wynika, że zostało zakupione na jej podstawie 9 000 szt. wyrobu, zaś z faktury sprzedaży z dnia 3 października 2019 r., nr 643/MAG/10/2019 wynika, że sprzedane zostało 3 105 szt. wyrobu, co oznacza, że wbrew oświadczeniu nie cała dostawa została sprzedana na podstawie faktury z dnia 3 października 2019 r., a jedynie 1/3. Zatem nadal wyjaśnienia wymaga sposób zagospodarowania 5 895 szt. wyrobu (np. czy zostały sprzedane, a

jeśli tak to jakiemu podmiotowi i kiedy, lub czy znajdują się na stanie magazynowym strony postępowania).

W ocenie Prezesa UOKiK działania podjęte przez stronę, po dniu odebrania zaskarżonej decyzji, nie stanowią dowodów wykonania postanowienia wydanego w zakończonym zaskarżoną decyzją postępowaniu, lecz są skutkiem wykonania zaskarżonej decyzji, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Należy podkreślić, że zaskarżona decyzja została wydana w dniu 24 lipca 2020 r., a doręczona w dniu 29 lipca 2020 r. Przesłane przy piśmie z dnia 21 sierpnia 2020 r. oświadczenie o stanie posiadania wyrobu zostało złożone na dzień 21 sierpnia 2020 r., zaś powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach zostało opublikowane w prasie w dniu 10 sierpnia 2020 r. w brzmieniu wskazanym w zaskarżonej decyzji. Należy bowiem pamiętać, że zaskarżona decyzja była wykonalna od momentu jej doręczenia stronie, gdyż nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Przechodząc do merytorycznego ponownego rozpoznania sprawy, w pierwszej kolejności należy podkreślić, że postanowieniem z dnia 12 marca 2020 r. Prezes UOKiK, wezwał stronę postępowania do wycofania wyrobu z obrotu, zniszczenia wyrobu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach poprzez zamieszczenie ogłoszenia we wskazany sposób w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim, wyznaczając termin 40 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia. Poinformowano stronę postępowania, jakie należy przedstawić dowody na okoliczność podjęcia przez nią działań oraz, że organ nadzoru rynku prowadzący postępowania uzna, iż wyrób został wycofany z obrotu, zniszczony oraz powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach we wskazany sposób w sytuacji, gdy strona postępowania w wyznaczonym terminie przedstawi wszystkie dowody stwierdzające podjęcie określonych działań. Strona postępowania była również informowana o tym, jakie ciążą na niej obowiązki wynikające z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj. niezwłoczne podjęcia działań w celu wycofania wyrobu z obrotu oraz na żądanie organu nadzoru rynku współpracowanie w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób, który wprowadziła do obrotu. Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli m.in. strona postępowania przedstawi w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia.

Postanowienie to zostało doręczone stronie w dniu 18 marca 2020 r., a zatem mając na uwadze, że wyznaczony termin biegł do dnia 30 marca 2020 r. i uległ zawieszeniu z dniem 31 marca 2020 r. (na podstawie art. 15zżs ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.)) i biegł dalej od dnia 24 maja 2020 r. (zgodnie z art. 46 pkt 20 w zw. z art. 68 ust. 7 ustawy z

dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875)), wyznaczony w postanowieniu termin wypadł na dzień 20 czerwca 2020 r. (sobota), jednakże zgodnie z art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zw. z art. 57 § 4 k.p.a. jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą, to wyznaczony termin upłynął z dniem 22 czerwca 2020 r. (poniedziałek).

Ani w wyznaczonym terminie, ani do czasu wydania zaskarżonej decyzji strona postępowania nie nadesłała żadnego dowodu. Zatem zgodnie z art. 84 ust. 2 pkt 2, pkt 5 i pkt 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku, zniszczenie wyrobu oraz powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji: nakazać wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku; nakazać zniszczenie wyrobu; nakazać powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jeżeli wymaga tego interes użytkowników wyrobu, organ prowadzący postępowanie nadaje decyzji, o której mowa w ust. 2, rygor natychmiastowej wykonalności.

Biorąc pod uwagę nieprawidłowości stwierdzone w wyrobie stwarzające ryzyko porażenia prądem elektrycznym, co stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników, a strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu, jego zniszczenie oraz powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podzielił stanowisko, iż niezbędne jest nakazanie natychmiastowego wycofania ww. wyrobu z obrotu, którego celem jest zapobiegnięcie udostępniania wyrobu na rynku, jego zniszczenie oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami poprzez zamieszczenie ogłoszenia we wskazanym sposobie w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Ze względu na wskazane powyżej zagrożenie, w interesie użytkowników kwestionowanego wyrobu, uzasadnione jest nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, celem ochrony życia i zdrowia użytkowników w zakresie nakazania stronie postępowania wycofania wyrobu z obrotu, jego zniszczenia oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach.

Prezes UOKiK w zaskarżonej decyzji określił także termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji stosownie do przepisu art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zgodnie z którym w decyzji, o której mowa w ust. 2, organ

nadzoru rynku prowadzący postępowanie określa termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji. Strona postępowania nie wniosła co prawda zarzutów do tej części rozstrzygnięcia, niemniej jednak w ponownej ocenie Prezesa UOKiK sposób i termin przedstawienia dowodów na wykonanie decyzji nie budzi wątpliwości i jest adekwatny do wydanego rozstrzygnięcia.

Zatem rozpatrując ponownie sprawę w zakresie punktu I Zaskarżonej decyzji, w ocenie Prezesa UOKiK należało utrzymać w mocy Zaskarżoną decyzję w tym zakresie.

Przechodząc do dalszej części rozważań dotyczącej zasadności i wysokości kary w pierwszej kolejności należy podkreślić, że strona postępowania nie kwestionuje poczynionych przez organ, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, ustaleń, że jest producentem wyrobu, jak również, że wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami. Oznacza to, że wyczerpane zostały ustawowe przesłanki nałożenia kary za ww. naruszenie, co zobowiązuje Prezesa UOKiK do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Stosownie do przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku do obowiązków producenta należy m.in.

- zapewnienie, żeby wyrób został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami (art. 13 pkt 1);
- na żądanie organu nadzoru rynku, o którym mowa w art. 58 ust. 2 i 3, współpracowanie w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób wprowadzony przez niego do obrotu (art. 13 pkt 16).

W dalszej części ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje sankcje karne za naruszenie ww. obowiązków.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producent, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Poza sankcjami karnymi za naruszenie obowiązków ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje również możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Innymi słowy, w przypadku naruszenia przez dany podmiot nałożonych na niego obowiązków ustawowych, z naruszeniem których ustawa wiąże odpowiedzialność w postaci administracyjnej kary pieniężnej, istnieje możliwość pouczenia podmiotu bez nakładania na niego kary pieniężnej. Aby organ nadzoru mógł zastosować pouczenie bez nakładania kary pieniężnej musi zostać spełniona jedna z ustawowych przesłanek wskazanych w art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, czyli gdy:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona postępowania została

prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub

- strona postępowania przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W niniejszej sprawie zostało wydane postanowienie w trybie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w dniu 12 marca 2020 r. i jak zostało to wykazane powyżej, strona postępowania do dnia wydania zaskarżonej decyzji nie nadesłała żadnego dowodu świadczącego o wycofaniu wyrobu, zniszczeniu, czy poinformowaniu konsumentów. Natomiast dowody nadesłane przy piśmie z dnia 21 sierpnia 2020 r., świadczące o wykonywaniu zaskarżonej decyzji, nie są kompletne. Potwierdzają fakt poinformowania konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach (powiadomienie opublikowane w prasie). Natomiast nie można uznać, że strona wykazała wycofanie wyrobu z obrotu, ponieważ jak to zostało wskazane wyżej, z przedstawionej dokumentacji wynika, że strona zakupiła łącznie 37 524 szt. wyrobu, natomiast udokumentowała sprzedaż 31 629 szt. wyrobu, przy czym nie wyjaśniła sposobu zagospodarowania 5 895 szt. wyrobu, stanowiących różnicę między zakupionym, a sprzedanym wyrobem. Ponadto nie został przedstawiony dokument świadczący o zniszczeniu wyrobu.

W tym miejscu należy odnieść się do poruszonej w piśmie z dnia 21 sierpnia 2020 r. kwestii złożonego oświadczenia, że ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim posiada na stanie 1854 szt. wyrobu, który został zabezpieczony przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej i zadanego pytania co z tym wyrobem może być zrobione. Zgodnie z decyzją Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 17 grudnia 2019 r. zakazano przedsiębiorcy ESPERANZA SPÓŁKA JAWNA POTEREK z siedzibą w Ożarowie Mazowieckim udostępniania wyrobu w ilości 1 825 szt. na okres 3 miesiące, a następnie zakaz ten został decyzją Prezesa UOKiK z dnia 3 lutego 2020 r. przedłużony do czasu zakończenia postępowania. Przez zakończenie postępowania należy rozumieć wydanie decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty (zob. art. 104 k.p.a.), zatem w niniejszej sprawie postępowanie zostało zakończone decyzją z dnia 24 lipca 2020 r. Należy również zaznaczyć, że decyzja zakazywała udostępniania wyrobu, zaś pytanie strony postępowania dotyczy zniszczenia wyrobu, a są to dwa różne zachowania, przy czym zniszczenie pociąga za sobą dalej idące skutki niż nieudostępnianie, ponieważ oczywistym jest, że jeżeli wyrób zostanie zniszczony, to nie będzie możliwe jego udostępnianie.

Zatem powyższa przesłanka umożliwiająca odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej nie zaistniała.

Również nie zaistniała kolejna z przesłanek – uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, ponieważ Prezes UOKiK nie posiada żadnych informacji, z których by wynikało, że strona postępowania została już ukarana za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ, a także sama strona postępowania nie wskazała, aby taka okoliczność miała miejsce.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią z przesłanek umożliwiających odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu, to składa się ona z dwóch okoliczności – znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania przez stronę naruszania prawa, które muszą wystąpić łącznie. Tak więc odpowiedź na pytanie, czy strona postępowania przed wydaniem decyzji zaprzestała naruszania prawa jest twierdząca. W związku z powyższym dla możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w oparciu o tę przesłankę niezbędne jest ustalenie znikomej wagi naruszenia prawa. O ile pojęcie „strona zaprzestała naruszania prawa” nie budzi żadnych wątpliwości o tyle sprawa nie wygląda już tak prosto z pojęciem „waga naruszenia prawa jest znikoma”.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że identycznie przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f §1 pkt 1 k.p.a. Zatem przy wyjaśnieniu pojęcia „waga naruszenia prawa jest znikoma” pomocny będzie Komentarz do kodeksu postępowania administracyjnego pod red. Wierzbowskiego (Legalis), zgodnie z którym naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Podobnie tę kwestię wyjaśnił dr Sebastian Gajewski (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA) wskazując, że przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Dodatkowo autor wyjaśnił, że przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi

zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

W kontekście tak rozumianej znikomej wagi naruszenia prawa nie mieści się liczba wprowadzonego na rynek wyrobu. Na podstawie posiadanego materiału dowodowego w zaskarżonej decyzji przyjęto, że na rynek zostało wprowadzone 31 629 szt. wyrobu, natomiast w związku z nadesłanymi dokumentami przy piśmie z dnia 21 sierpnia 2020 r. wynika, że strona udostępniła wyrób w łącznej ilości 37 524 szt., a następnie na podstawie faktur sprzedała jednemu swojemu kontrahentowi 31 629 szt. Różnica w ustaleniu ilości wprowadzonego na rynek wyrobu wynika z faktu, że do dnia wydania zaskarżonej decyzji organ nie dysponował kompletnymi informacjami i mimo zwrócenia się o nie do strony postępowania, nie uzyskała ich. Nie ma to jednak znaczenia dla ogólnego stwierdzenia, że strona postępowania wprowadziła znaczącą ilość wyrobu na rynek i to wyrobu, który stwarza ryzyko porażenia prądem elektrycznym i stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników. Wyrób został dostarczony kontrahentowi w dniach od 14 września 2017 r. do 3 października 2019 r., a więc przez okres ponad dwóch lat. Nie bez znaczenia dla oceny pozostaje również rodzaj wprowadzonego do obrotu wyrobu – czajnik elektryczny, czyli przedmiot, który jest powszechnie używany przez konsumentów. Powyższe uzasadnia stwierdzenie, że strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający poważne zagrożenie, a naruszenie ustawowych obowiązków trwało długo, zasięg naruszenia był znaczny i skutki naruszenia prawa dotknęły dużą liczbę podmiotów. W efekcie dobro chronione przez ustawę o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny narażone. Tak więc nie zaistniała w sprawie przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa warunkująca możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Skoro w rozpoznawanej sprawie zostały wyczerpane ustawowe przesłanki nałożenia kar, a jednocześnie nie zaistniały przesłanki umożliwiające odstąpienie od nałożenia kar i poprzestanie na pouczeniu, to należy stwierdzić, że na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, czyli Prezes UOKiK.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, do których zaliczamy:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W związku z nadesłaniem dowodów strona postępowania wniosła o jak najniższą karę za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami.

W związku z powyższym Prezes UOKiK rozpatrując ponownie sprawę, dokonał ponownej oceny zasadności nałożenia kary, a także jej wysokości za wprowadzenie wyrobów niezgodnego z wymaganiami, o której mowa w pkt II zaskarżonej decyzji, mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej przesłanki.

Należy podkreślić, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Profesjonalny charakter działalności gospodarczej oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98). Innymi słowy podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinien znać i przestrzegać przepisów prawa i dokładać należytej staranności, aby wprowadzane

przez niego na rynek produkty były bezpieczne. Tym bardziej zasadne jest takie oczekiwanie od podmiotu, którego przedmiotem działalności jest m.in. sprzedaż hurtowa i detaliczna artykułów użytku domowego i istnieje od 2014 r.

Rozważając pierwsze ze wskazanych kryteriów Prezes UOKiK uznał za okoliczności obciążające fakt wprowadzenia znacznej ilości wyrobu, znaczny zasięg naruszenia (co prawda wyrób został dostarczony tylko jednemu odbiorcy, ale pełni on rolę dystrybutora wyprodukowanych przez stronę postępowania wyrobów), naruszenie ustawowych obowiązków trwało długo, a skutki naruszenia prawa dotknęły dużą liczbę podmiotów i w efekcie doszło do narażenia życia i zdrowia konsumentów.

Za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary należy uznać fakt, iż w związku z naruszeniem w przeszłości obowiązków tego samego rodzaju wobec przedsiębiorcy prowadzone było postępowania administracyjne, zakończone decyzją Prezesa UOKiK z dnia 14 czerwca 2017 r., DNR-2/147/2017. Postępowanie to również dotyczyło czajnika elektrycznego niezgodnego z wymaganiami określonymi § 6 ust. 1 i § 7 rozporządzenia, a podstawą do stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia były wyniki badań laboratoryjnych, gdzie podobnie jak w przedmiotowym postępowaniu, stwierdzono niezgodność z pkt 19.1 normy PN-EN 60335-1:2012. Postępowanie to zakończyło się wydaniem decyzji, w której nakazano stronie postępowania wycofanie wyrobu z obrotu, jego zniszczenie oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, a także nałożono na stronę postępowania karę pieniężną. W związku z powyższym zasadnym jest oczekiwanie o strony postępowania świadomości jakie powinna dopełnić obowiązki związane z wprowadzaniem do obrotu wyrobów a także konsekwencji prawnych za ich niedopełnienie. Zgodnie z art. 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 przewidziane kary mogą zostać zastrzone w przypadku, gdy dany podmiot gospodarczy w przeszłości naruszył w podobny sposób przepisy niniejszego rozporządzenia.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, tak więc nie wpływa ani na korzyść strony postępowania, ani nie stanowi okoliczności obciążającej przy wymiarze kary.

Oceniając kolejną, czwartą przesłankę, Prezes UOKiK stwierdził, że okoliczności sprawy wskazują, iż przedsiębiorca wprowadzając wyroby do obrotu nie działał z należyłą starannością. Przede wszystkim należy podkreślić, co zostało już wcześniej wskazane, że przedsiębiorca jest

profesjonalistą i przyjmując na siebie obowiązki producenta oraz sporządzając deklarację zgodności, strona postępowania zadeklarowała zgodność wyrobów z normą, której wymagania naruszyła. Wprowadzenie wyrobów do obrotu pomimo, iż nie spełniały one wymagań, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Na korzyść strony postępowania przemawia fakt posiadania raportu z badań wyrobu, potwierdzającego zgodność wyrobów z wymaganiami. Przedsiębiorca mógł zatem domniemywać, że wyrób spełnia wymagania i działać w zaufaniu do posiadanego dokumentu. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można przypisać stronie postępowania wyłącznego przyczynia się do powstania naruszenia prawa, a także brak jest podstaw do stwierdzenia, że dopuściła się naruszenia obowiązków w sposób celowy, co nie zmienia jednak faktu, iż poprzez swoje działanie przyczyniła się do naruszenia przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przechodząc do kolejnej przesłanki, Prezes UOKiK negatywnie ocenia zachowanie strony postępowania, ponieważ do dnia wydania zaskarżonej decyzji nie podjęła ona żadnych działań w zakresie wycofania z obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami, jego zniszczenia oraz powiadomienia użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach. Natomiast przedstawione dowody działań podjętych po wydaniu zaskarżonej decyzji, jak zostało to już powyżej wyjaśnione, stanowią dowód wykonania zaskarżonej decyzji, a nie podjęcia działań dobrowolnych w toku postępowania.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął pod uwagę także określoną w przesłance 6 wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanego wyrobu (z uwzględnieniem zwrotów) oraz średniej ceny sprzedaży wyrobu. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK, z uwagi na nie przekazanie przez stronę postępowania informacji na temat całkowitej liczby sprzedanego wyrobu oraz średniej ceny sprzedaży wyrobu, na podstawie zebranego w trakcie kontroli materiału dowodowego ustalił, że wyrób sprzedano w liczbie 31 629 szt. w cenie od 10,87 zł netto do 12,60 zł netto. Zatem średnia cena sprzedaży to 11,73 zł zatem korzyść majątkowa ze sprzedaży 31 629 szt. wyniosła 371 008 zł.

Pomimo przekazania dowodów przy piśmie z dnia 21 sierpnia 2020 r., materiał dowodowy jest niekompletny i z uwagi na niewyjaśniony stan prawie 6 000 zakupionych sztuk wyrobu, w chwili obecnej nie można ustalić ile dokładnie strona postępowania wyrobu sprzedała. Natomiast z oświadczenia strony wynika, że średnia cena sprzedaży było o 2 gr wyższa niż ustalił Prezes UOKiK w zaskarżonej decyzji i wynosiła 11,75 zł, co oznacza, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 31 629 szt. wynosi 371 640,75 zł. Niemniej jednak mając na uwadze uregulowany w art. 139 k.p.a. zakaz orzekania na niekorzyść, Prezes UOKiK ponownie rozpoznając sprawę przyjął, że korzyść majątkowa strony postępowania wynosi 371 008 zł.

Przedostatnia z przesłanek nie ma zastosowania do strony postępowania, ponieważ dotyczy osób fizycznych, a strona postępowania jest osobą prawną.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią przesłankę, to dokonując ponownej jej oceny organ podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w Zaskarżonej decyzji, iż okolicznością obciążającą jest nie podjęcie przez stronę postępowania współpracy. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji strona postępowania nie przekazała żadnych dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia, tj. potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu, jego zniszczenie oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. Jednocześnie dokumentów przekazanych przy piśmie z dnia 21 sierpnia 2020 r. nie można uznać za podjęcie współpracy, ponieważ działania te strona podjęła w celu wykonania zaskarżonej decyzji. Dodatkowo podkreślić przy tym należy, iż w toku poprzednio prowadzonego wobec strony postępowania również nie współpracowała należycie z organem nadzoru rynku, gdyż nie przedstawiała żadnych dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia.

Reasumując, kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno - wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma zatem na celu zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, biorąc pod uwagę rozpatrzone powyżej przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zarówno łagodzące jak i obciążające, Prezes UOKiK uznał nałożoną zaskarżoną decyzją karę pieniężną za adekwatną do stwierdzonych okoliczności, która skłoni stronę postępowania do przestrzegania w przyszłości przepisów prawa, w tym skłoni stronę postępowania do zwiększenia w przyszłości nadzoru nad wprowadzanymi do obrotu wyrobami, a przypadku, gdyby mimo to do obrotu zostały wprowadzone wyroby niezgodne z wymaganiami – do skutecznego i sprawnego ich wycofania, a także do lepszej współpracy z organami nadzoru.

W związku z powyższym strona postępowania zobowiązana jest uiścić kwotę w wysokości 60 000 zł (sześćdziesiąt tysięcy złotych) z tytułu kary pieniężnej na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Decyzja ostateczna, zgodnie z art. 61 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie.

Zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 i pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Prezes UOKiK, na wniosek organu nadzoru rynku lub z urzędu, usuwa wpis z rejestru w przypadku gdy: 1) strona postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, wykaże, że wykonała decyzję ostateczną, o której mowa w art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 4; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia przedstawienia odpowiednich informacji; 2) podmiot gospodarczy, będący stroną postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia jego dokonania.

Ostatnią kwestią wymagającą rozważania jest poniesienie przez Prezesa UOKiK kosztów badań i nałożony na stronę postępowania obowiązek poniesienia tej opłaty.

Stosownie do art. 74 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie, opłaty związane z badaniami ponosi podmiot gospodarczy, który wprowadził wyrób do obrotu lub oddał go do użytku. Na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku opłaty ustala organ nadzoru rynku, który poniósł koszty badań. Zgodnie zaś z art. 74 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, opłaty ustala się na podstawie uzasadnionych kosztów poniesionych w związku z badaniami wyrobu. Przepis art. 74 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku określa, że opłaty stanowią dochód budżetu państwa.

Badania laboratoryjne wyrobu wykazały, że nie spełnia on przewidzianych prawem wymagań. Należy wyjaśnić, że po skierowaniu zapytań ofertowych do laboratoriów zajmujących się przeprowadzaniem badań laboratoryjnych sprzętu elektrycznego, wybrano ofertę o najkorzystniejszej cenie i w efekcie przeprowadzenie badań zlecono Laboratorium Badawczemu i Zakładowi Certyfikacji Wyrobów Centrum Oceny, Badań i Rozwoju Sprzętu Elektronicznego i Elektrotechnicznego ELTEST w Warszawie. Zakres badań obejmował sprawdzenie, czy wyrób spełnia określone wymagania norm PN-EN 60335-1:2012 „Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego. Bezpieczeństwo użytkowania – Część 1: Wymagania ogólne” oraz PN-EN 60335-2-15:2016 „Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego. Bezpieczeństwo użytkowania. Część 2-15: Wymagania szczegółowe dotyczące sprzętu do ogrzewania cieczy”, w celu stwierdzenia, czy wyrób ten spełnia wymagania określone w rozporządzeniu.

Koszt badań wyrobu, które poniósł Prezes UOKiK, wyniósł 4305 zł (słownie: cztery tysiące trzysta pięć złotych), co wynika z wystawionej przez Centrum Oceny, Badań i Rozwoju Sprzętu Elektronicznego i Elektrotechnicznego ELTEST w Warszawie faktury VAT nr 0152/EL/19 z dnia 23 września 2019 r. oraz pisma ww. jednostki badawczej z dnia 12 grudnia 2019 r.

Zatem skoro koszty badania poniósł Prezes UOKiK, zaś wyniki badań wykazały, że wyrób nie spełnia prawem przewidzianych wymagań, to zasadnie nałożono na stronę postępowania obowiązek poniesienia opłaty związanej z badaniami wyrobu.

Ponownie rozpoznając sprawę należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie prawidłowo oceniono zebrany w sprawie materiał dowodowy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał fakty, które uznał za udowodnione i dowody, na których się oparł.

Odnosząc się do podnoszonego przez stronę postępowania argumentu o utrudnieniach wynikających z pandemii COVID-19, Prezes UOKiK wyjaśnia, że wyznaczony postanowieniem z dnia 12 marca 2020 r. termin 40-dniowy na podjęcie wskazanych działań i przedstawienie dokumentów je potwierdzających obiektywnie był jak najbardziej adekwatny do nakazanych działań. Strona w trakcie trwania postępowania nie podnosiła niemożności dochowania tego terminu. Faktem jest, że termin rozpoczął bieg w momencie pandemii COVID-19 i ustawodawca zdając sobie sprawę z utrudnień wynikających z wprowadzonych ograniczeń w związku z pandemią COVID-19 wprowadził przepisy, które odpowiednio zawieszały bieg terminów jak w niniejszej sprawie lub powodowały, że terminy nie rozpoczynały swojego biegu w trakcie „lockdown” i aż do czasu przywrócenia normalnego funkcjonowania Państwa i gospodarki. Zgodnie z art. 15zżs ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych, w tym sądownoadministracyjnych, a także w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres, jednocześnie jednak, czynności dokonane w tym okresie są skuteczne. Natomiast 16 maja 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875) oraz, że art. 46 pkt 20 tej ustawy uchylił art. 15zżs ww. ustawy z dnia 2 marca 2020 r. oraz stosownie do treści art. 68 ust. 7 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, terminy, których bieg uległ zawieszeniu z dniem 31 marca 2020 r., biegnie dalej począwszy od dnia 24 maja 2020 r. Ponadto już w piśmie informujący o wszczęciu postępowania z dnia 31 stycznia 2020 r., które zostało doręczone stronie postępowania w dniu 5 lutego 2020 r., a więc półtora miesiąca przed rozpoczęciem się pandemii COVID-19 w Polsce i w związku z tym przejściem na pracę zdalną, strona postępowania została wezwana do

przedłożenia dokumentów i złożenia oświadczeń, a mimo to nie udzieliła na to pismo odpowiedzi. W związku z powyższym to twierdzenie strony należy uznać za niezasadne.

Reasumując Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonej decyzji. W opinii Prezesa UOKiK, zaskarżona decyzja spełnia wymagania formalne, określone w art. 107 k.p.a., a zawarte w niej rozstrzygnięcia są prawidłowe zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia jego celowości i słuszności.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku złożenia skargi na decyzję tylko w zakresie utrzymania w mocy nakazu wycofanie wyrobów z obrotu, terminu przedstawienia dowodów wykonania decyzji oraz nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., poz. 2193 ze zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200,00 zł.

Zaś w przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w nałożonej kary lub obowiązku poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;

4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Tomasz Chróstny

Prezes

Urzędu Ochrony Konkurencji i

Konsumentów

/podpisano elektronicznie/